



Siit läheb mu tee ...

*Kord maailmast laiaist ja suurest Sind mälestus siia taas toob,
kus kõrgete pärnade varjus, on peidus Su kodune kool.
Siin õppisid kunagi tähti, said teada, mis aabitsa sees,
lõid rehkendusraamatu lahti –
nüüd peagi suur maailm Sind ootamas ees.*



9. klass meenutab oma kooliaega

Mulle meenub see, kuidas me oleme oma koolile palju karikaid toonud nii jalgpallist kui ka rahvastepallist. Meie klass on alati suhteliselt üksmeelne olnud ja häid mälestusi on palju rohkem kui halbu. Kui kuskil reisil käisime, siis ei põlatud kedagi ära, vaid oldi ikka kõigiga koos ja räägiti juttu.

Keidy

Ma mäletan, kui ma esimesel septembril kooli läksin, kohtusin oma esimese klassijuhatajaga. Olin väga hirmul, sest ma ei teadnud enam-vähem kedagi. Käisime algklassides paljudel ekskursioonidel. Seal juhtus alati midagi toredat. Ma käisin kooli tantsurühmas ja kooris. Käisin mitu korda laulupeol. Olin ka aktiivne näitleja: osalesin väga paljudes näidendites. Oli väga tore kooliaeg.

Krislin

Minu üheksa aastat olid toredad. Käisime paljudel huvitavatel ekskursioonidel ning oli palju huvitavaid tunde. Õpetajad olid meeldivad ja sõbralikud. Meil oli tore klass.

Rebeka



Aastad on möödunud kiiresti ja Sinust on sirgunud noormees ja neiu. Peagi jätad hüvasti oma väikese külakooliga.

Selleks, et jõuda finaali, soovin Teile korralikku starti sadamast.

Sinu klassijuhataja Ülle

9. klass meenutab oma kooliaega

Minu üheksa aastat siin koolis on olnud toredad. Tagantjärele mõeldes oli kõige naljakam algklassides, kui me olime kohusetundlikud ja armsad koolijütsid, kes vaatasid suurtele alt üles. Üheksa aasta jooksul on meil saanud palju nalja.

Kriss

Algklassides olime rahvastepallis Eesti meistrid. Muidu on õppetöö selles koolis lahe olnud. Iga päev koduseid töid, nii et tapab, pluss tunnitööd, aga vähemalt peaks haridus juba hea olema.

Rain

1.-5. klassini mängisime kogu aeg rahvastepalli. See oli päris lõbus. Tulime oma võistkonnaga 1. korda Eesti meistriks. Kuna aga rahvastepall lõppeb ära 5. klassis, siis peale seda hakkasime jalgpalli mängima. Meil on üsna sportlik klass olnud kogu aeg: nii tüdrukud kui ka poisid on teinud palju sporti. See on hea, sest sportimine on kasulik. Veel mäletan seda, et 4. klassis käisin vabariiklikul Miksikesse võistlusel, kus saavutasin liitmisel ja lahutamises 4. koha.

Mihkel

Mina mäletan, kuidas me käisime rahvastepalli võistlustel ja saime häid kohti. Meenub ka ekskursioon Pärnusse, kui me oli 5. klassis. Oleme käinud kooliaja jooksul mitmel korral laulupidudel. Mäletan veel seda, kui meie klass saatis ära meie algklassi klassijuhataja Merikesse – siis olime kõik väga kurvad.

Annika A

Saksamaa reis

Laupäeval, 13. aprilli hommikul sõitsime: mina, Helina, Eveliis ja õpetaja Aiki Valka, et minna Riia bussi peale. Bussisõit möödus väga kiiresti ning ka lennujaamas ootamine, kuna seal oli palju poode, mida külastada. Lennukisõitu kartsin ma natuke, kuna polnud varem sellega sõitnud, aga lennusõit möödus siiski väga hästi. Aknast välja vaadates oleks justkui muinasjutus olnud.

Maandusime Frankfurdis, kus pidime minema rongijaama. Ka seal veetsime tunde ringi vaadates ning süües. Paderborni jõudmiseks pidime sõitma nelja rongiga. Väga mõnus oli vaadata aknast ümbritsevat loodust, mis oli võrreldes meie loodusega väga eriline. Õhtul hilja jõudsime lõpp-punkti – Paderborni. Ärevus oli väga suur, kuna pidime minema teineteisest täiesti lahku ja suunduma võõrasse perre, täiesti võõras riigis. Pere, kuhu mina sain, oli väga tore. Esimesel ööl otsustasime minna piljardit mängima ja saime nii kõik palju kiiremini tuttavaks.

Teisel päeval sain tuttavaks veel mõne saksa poisiga. Nad viisid mind suurele staadionile jalgpallivõistlusi vaatama. Taaskord sain kogemuse võrra rikkamaks, kuna polnud sellisel üritusel varem käinud. Seal oli mitu tuhat Paderborni fänni ja ka mina olin nende seas. Koos lauldi palju laule ja elati kaasa. Oli väga tore!

Järgmisel päeval algas meie töönädal Ibise hotellis. Sain töötada koos Helinaga. Pidime tubasid koristama ja saime ka toateenindajatena ennast tunda. Koos meiega oli seal praktikal ka üks saksa tüdruk Ilona. Ta oli väga-väga sõbralik ja lahe.

Õhtul käisime koos Helina ja Eveliisi sakslastega väljas linnaga tutvumas ning poodlemas. Ei olnud ühtegi päeva, kui me poleks omavahel kokku saanud. Tegin Saksamaal nii palju uusi ja huvitavaid tegevusi ja pisike Paderborni linn sai mulle väga armsaks.

Meie sakslastest võõrustajad vastukülaskäigul Võrus. Foto: Erakogu





Kui meie nädalake läbi sai, pidime jälle Eestisse tagasi tulema. Õnneks saime seda teha koos sakslastega. Esimesel öhtul Võrus tutvustasin neile natuke meie linna – näitasin Tamula randa, mis neile väga meeldis ning käisime poodides. Teisel päeval külastasime Tartut. Imestasin, kui nad ütlesid, et Tartu on nagu New York, sest Saksamaa on ju täis suuri linnu. Pärast käisime Lõunakeskuses uisutamas ja 4D-kinos. Väga lõbus päev oli!

Minu sünnipäeval käisime Värskas ujumas, mis neile samuti väga meeldis. Nädala lõpus oli meil klassiõhtu koos sakslastega. Mängisime palju toredaid mängu ja veetsime lihtsalt koos aega. Viimasel päeval läksime kõik Helina poole, kus oli nii-nii lahe. Sai väga palju nalja ja hakkasime kõik veel paremini läbi saama kui varem. See oli üks kõige paremaid päevi selle reisi jooksul.

Kahjuks jõudis kätte aeg, mil pidime sakslastega

hüvasti jätma. See oli väga kurb, kuna ma üldse ei tahtnud, et nad ära läheksid. Ma igatsen neid väga ja loodan, et näen neid kõiki kunagi veel. Saksamaa reis oli üks paremaid nädalaid minu elus!

Gaidleen Nedo

13. aprillil hakkasime sõitma Saksamaale. Alguses läksime autoga Valka, sealt edasi pidime minema bussi peale. Bussiga sõitsime umbes 4 tundi, kuni olime lennujaamas. Lennujaamas oli meil aega, vaatasime ringi ja mõtlesime, mis meid ees ootab. Kui me lennuki peale jõudsim, oli lahe vaadata, kuidas me õhku tõusime ja pilvedest läbi sõitsime. Saksamaale jõudsim päeval, aga Paderborni sõitsime erinevate rongidega. Kohale jõudsim öösel. Pered olid juba ootamas ja siis me kõik läksimegi eri kohtadesse.

Mina ja Gaidleen töötasime hotellis ning Eveliis lasteaias. Esimene päev hotellis ei tundunud eriti lahe, kuna me ei osanud midagi ja tundus raske. Teised päevad olid kergemad, kuna teadsime juba kõike ja oli lahe käia hotellitubades. Neljapäeval saime töötada köögis, meile meeldis seal kõige rohkem.

Pühapäeval ei olnud me koos, kõik tegid midagi erinevat. Öhtul me nägime üksteist ja siis oli palju rääkida. Teisipäeval oli vallavanema vastuvõtt. Seal oli õpilasi ka teistest riikidest.

Ka teistel päevadel tegime peaaegu kõike koos. Käisime poodides, vaatasime linna ja muid huvitavaid kohti.

Helina Hirv



**Reisiseltskond on jõudnud Frankfurti.
Foto: Erakogu.**

13. aprillil sõitsime õpetaja Aiki, Gaidleeni ja Helinaga Saksamaale Paderborni. Alustasime sõitu kell 6.00, et sõita Valka. Valkas läksime bussi peale, et sõita Riiga. Bussisõit Riiga kestis umbes 3 tundi. Kui Riia lennujaama jõudsim, pidime natuke rohkem ootama.

Lennuki peale minnes tundsin ma natuke ärevust ja kui õhku tõusime, olime nagu karussellil, see oli äge! Õhus olles oli vaade jumala ilus: sinine taevaskõõl ja pilved allpool (päev oli siis Riias pilvine). Lend kestis 2 tundi, aga kui Saksamaal maandusime, pidime kella 2 tundi tagasi keerama, seega tundus see lend ainult 1 tund pikk. Maandusime Frankfurdi lennujaamas ja et Paderborni saada, pidime vist 3 või 4 rongiga sinna sõitma. Kohale jõudsim umbes kell 11 ja siis tulid meile pered vastu.

Meie jaoks oli see kogemus natuke hirmus, kuna me olime esimest korda võõraste peredega esmakordselt kohtunud ja esimest korda me ka ööbisime seal.

Minu esimene praktika algas hommikul kell 8 lasteaias, Gaidleenil ja Helinal algas praktika hotellis. Vabal ajal läksime koju lõunat sööma ja kui praktika läbi sai, läksime linna peale poodlema ja ma ostsin seal vinge pluusi, kuhu on peale kirjutatud: „Don't Care“. Päevad hommikust kella 8-st kuni õhtul kella 4-ni olid samad. Unustasin mainimata, et sõitsin lasteaeda rattaga. Me saime ka üksteisega kokku ja käisime koos jäätist söömas, me sõime Gaidleeniga maailma parimat jäätist üldse, mida me Eestis pole saanud. Puuviljajäätis tohtu suures kausis!

Käsim veel koos minigolfi mängimas ja see oli kõige ägedam tegevus Paderbonis. Teispäeval kohtusime linnapeaga, kes rääkis meile natuke Paderbornist ja hiljem tehti meile ekskursioon linna peal. Ma sain teada, et selle linna sümbolid on paapulind ja kolm jänest kolme kõrvaga.

Ma ööbisin Natalia ja Sina juures, hiljem majutasin ma neid ka ise Eestis. Viimasel päeval ma ei tahtnud, et päev lõpeks, siis ma ei peaks lastega hüvasti jätma. See oli kurb päev, aga nad tegid mulle kingituse ja joonistasid meile pilte, see oli väga armas.

20. aprillil hakkasime kodu poole liikuma koos sakslastega. Mis ma hakkas keerutama: sama asi otsast peale: rongile mitu korda, lennujaama lennukisse ja sõit Riiga. Seal peatusime hotellis ABC. Muidugi keegi meist tüdrukutest magama algul ei läinud, aga hiljem Helina läks ja meie Gaidleeniga tegime näomaske ja sellega tahtsime Helinale hirmu nahka ajada ja see õnnestus. Pärast tegime veel näomaskidega pilte.

Hommikul pidime bussi peale minema, et rongijaama saada. Võrru jõudsim umbes 6 ajal. Selline oli minu Saksamaa reis!

Eveliis Kallas



Hermannsdenkmal—mälestusmärk väejuhile , kelle juhtimisel löödi tagasi Rooma leegionide pealetung. Aastaarvuks kirjutati siis 9 (loe: üheksa).

Foto: Erakogu.

Algklasside linnuprojekt

2012/13 õppeaastal sai Kääpa kool SA Keskkonnainvesteeringute Keskuselt rahastuse keskkonnahariduslikule projektile „Linnud meie ümber algklassiõpilaste silme läbi“. Projekti eesmärgiks oli aktiivõppe rakendamine Eestis enamlevinud linnuliikide tundmaõppimisel ning õpilaste keskkonnateadlikkuse kujundamine.

Projekti avaürituse ühildasime ettelugemise päevaga, mis seekord oli pühendatud Aino Pervikule. Seepärast valisime koolis ettelugemiseks lindudega seotud katkendid A. Perviku loomingust, kui selgitasime välja parima ettelugeja maakondlikule võistlusele.

Jaanuaris kinnitasime algklasside akendele linnutoidulauad, et aidata pikk talv lindudel kergemini mööda saata. Linde järjepidevalt toites õppisid lapsed tundma erinevaid linnuliike ning jälgisid lindude käitumist. Tegevust toetas osalemine Erastvere looduskeskuse programmis „Kas on linnukesel mure?“. Talve jooksul joonistasid lapsed toidulaua külalisi, voolisid neid savist, kirjutasid jutukesi ja luuletusi. Laste töödest valmis e-raamat, mille leiab lingilt <http://www.myebook.com/index.php?option=ebook&id=211042>

Emakeelepäeval oli koolis näitus linnuteemalistest raamatutest, mida töid kodust kaasa õpilased ja õpetajad. Rändlindude saabumise jälgimise ühildasime „Tere, kevad!“ projektiga. Märtsis toimus linnuõppeprogramm linnuteadlase ja fotograafi Margus Mutsu juhendamisel. Maikuu viis Margus projektis osalevatele klassidele läbi linnuhommikud kooli pargis sealsete lindude tundmaõppimiseks.

Õppeaasta lõpuks valmisid 3.-4.klassi õpilastel raamatud ühest linnust. Õpilased tutvustasid neid kaasõpilastele linnupäeval. Samuti valmis kõikidel klassidel ühistöö tulemusena poster nurmkanast, kes on aasta lind 2013. Linnupäeva lõpetas linnuteemaline seiklusmäng kooli pargis.

Projektitegevuste lõpetuseks toimus maikuu viimasel päeval õppeekskursioon Pärnumaale. Kabli looduskeskuses osalesime linnuprogrammis. Jalutasime Pärnu rannaniidu looduskaitsealal, mis on loodud ohustatud haruldaste koosluste ja väärtuslike elupaikade kaitsmiseks.

Kokkuvõtte pildis projekti tegevustest on kooli kodulehel

http://www.koopakool.edu.ee/keskkonnainvesteeringute_keskus/ext/failid/linnuprojekt_2013.pdf

õpetaja Anita Kikas





9.mail toimus Tallinnas laululava ruumides Tiigrihüppe ideelaat. 7.klass käis seal tutvustamas Ingenious projekti, milles kooliaasta vältel osaleti. Foto: Erakogu.